

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. PT 16/2018, instat contra l'Hospital Clínic de Barcelona

Antecedents

1.- En data 23/3/2018 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit del Sr. (...) (en endavant, la persona reclamant), pel qual formulava una reclamació per la presumpta desatenció del dret d'accés a la seva història clínica, que havia exercit prèviament davant l'Hospital Clínic de Barcelona (en endavant, Hospital Clínic). La persona reclamant aportava diversa documentació relativa a l'exercici d'aquest dret.

2.- D'acord amb l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), per mitjà d'ofici de data 26/03/2018 es va donar trasllat de la reclamació al Consorci Hospital Clínic de Barcelona (en endavant, HCB), adscrit al Servei Català de la Salut, per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.

3.- L'HCB va formular al·legacions, un cop concedida la sol·licitud d'ampliació de termini, mitjançant escrit de data 23/04/2018, en el qual exposava, entre d'altres, el següent:

"Que d'acord amb la documentació presentada pel Sr. (...), en data de 2 de febrer de 2018 va enviar un burofax a l'Hospital Clínic de Barcelona, a l'atenció de Direcció General de l'Hospital Clínic de Barcelona, per a sol·licitar l'accés a la seva història clínica.

En aquest sentit l'Hospital Clínic de Barcelona, de conformitat a l'establert en el full informatiu dels pacients (adjunt a aquest escrit) informa als seus pacients que per exercir els drets ARCO, pot fer-ho a través de la Unitat d'Atenció al Client. L'Hospital Clínic de Barcelona estableix aquesta via per a poder complir amb els terminis de resposta legalment establerts.

Tot i això, qualsevol petició d'exercici de drets que es rebí per qualsevol altra via es redirigeix cap al circuit adequat, però en aquests casos no es pot garantir que el termini

de resposta sigui tan àgil com pertoca, ja que no es pot garantir el temps que passa fins que arriba a la Unitat corresponent i es pot contactar amb el pacient.

En data de 9 de març de 2018, el germà del Sr. (...) va lliurar al Servei de documentació clínica de l'Hospital Clínic de Barcelona, còpia del burofax enviat en data 2 de febrer, i del que no es tenia coneixement fins al moment. Una vegada presentat aquest escrit, l'HCB va començar a realitzar els tràmits pertinents per a preparar i donar resposta complerta al escrit presentat pel Sr. (...).

Que d'acord al indicat de forma verbal es va comunicar, dins del termini legalment establert d'un mes, amb el Sr. (...), per a indicar-li que procedia el seu exercici de drets i que s'estava preparant la seva documentació però que encara no es tenia llesta la documentació requerida degut a que la complexitat i extensió de la petició de documentació, ja que feia necessari preparar un gran volum de documentació, i

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

revisar per part dels facultatius corresponents un gran volum de documentació. L'última comunicació amb el Sr. (...) va ser de forma presencial el propassat dia 20 d'abril.

L'Hospital Clínic vol posar de manifesta la seva intenció de resoldre en el termini més breu la petició del Sr. (...), però que donada la complexitat i l'extensió de la documentació de manada encara no s'ha pogut completar satisfactòriament, i que s'espera resoldre en els propers dies. Així mateix volem posar de relleu que en tot moment hem comunicat aquesta situació i la procedència de l'exercici del dret d'accés, i dins el termini legalment establert, al Sr. (...), i lamentant el perjudici que li pugui ocasionar el retard en el lliurament de la documentació."

4.- En data 7/05/2018 va tenir entrada a l'Autoritat un nou escrit de l'HCB, mitjançant el qual posava de manifest que en data 27/04/2018 s'havia lliurat còpia de la història clínica de la persona aquí reclamant al seu germà, qui actuà en representació d'aquell, a l'efecte de fer efectiu el dret d'accés exercit. Alhora, l'hospital assenyalava que en el document acreditatiu del lliurament de la documentació -del qual n'aportava una còpia, on figurava una relació dels documents lliurats-, el germà del reclamant hi havia anotat: *"no conforme a falta de documentació sol·licitada"*, que l'Hospital li va preguntar reiteradament sobre la documentació a la qual es referia, però que no va obtenir cap resposta.

5.- En vistes de l'anotació indicada, per mitjà d'ofici de data 10/05/2018 l'Autoritat sol·licità a la persona reclamant que informés sobre si considerava que se li havia lliurat ja tota la documentació sol·licitada, o en cas contrari, que indiqués quins eren els documents concrets de la seva història clínica que considerava que l'Hospital li hauria d'haver facilitat i no ho havia fet.

6.- En data 18/05/2018 va tenir entrada a l'Autoritat l'escrit de resposta de la persona reclamant, acompanyat de diversa documentació, on assenyalà el següent:

"Exposo: En relación al procedimiento de tutela de derechos núm. PT 16/2018, esta parte niega el hecho de que persona alguna del hospital se haya dirigido a mi persona ni verbal ni por escrito, que es como correspondería, con el fin de preguntar sobre la documentación solicitada y no entregada, por ello se adjunta la solicitud que se envió vía burofax al Sr. Director del Hospital Clínic.

Sol·licito: Se solicita, a falta de revisión por la extensión de la Historia Clínica (1.500 páginas), los documentos que a día de hoy no han sido entregados: 1.- El diario de todo lo suministrado por farmacia, con fecha de suministro, caducidad, lotes, personal que suministra, personal que administra, etc. 2.- Todas las solicitudes de consentimiento informado firmados por mí, incluidas las de la administración intratecal, así como la de aceptación del protocolo de BURKIMAB14. 3. Nuevo informe del jefe de departamento de informática y seguridad de la información, donde certifique que no se ha eliminado, añadido o modificado algún registro previamente recogido en acceso posterior al de la fecha del día vigente en la historia médica."

Entre la documentació que el reclamant aportava, figurava un escrit emès per l'HCB el 12/12/2012 intitulat *"Avis sobre l'abast del dret d'accés"*, en el qual se l'informava, entre d'altres, que el dret d'accés no comportava el coneixement de la identitat de les

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

persones que, dins l'àmbit de l'organització de l'hospital, haguessin pogut tenir accés a les seves dades de salut.

Fonaments de Dret

1.- És competent per resoldre aquest procediment la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Com a consideració prèvia, cal indicar que en aquest acte s'ha tingut en compte l'eventual aplicació al cas present del previst al Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (RGPD), que a partir del 25/05/2018 ha desplaçat l'LOPD en tot allò regulat per l'RGPD. I a resultes d'aquesta anàlisi es conclou que l'eventual aplicació de l'RGPD no alteraria les consideracions que aquí es fan.

2.- En relació amb la normativa aplicable en el moment dels fets, l'article 15 de la LOPD, relatiu al dret d'accés, determinava el següent:

"1. L'interessat té dret a sol·licitar i obtenir gratuïtament informació de les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament, l'origen de les dades i les comunicacions efectuades o que es prevegin fer.

2. La informació es pot obtenir mitjançant la mera consulta de les dades per mitjà de la visualització, o la indicació de les dades que són objecte de tractament mitjançant escrit, còpia, telecòpia o fotocòpia, certificada o no, en forma llegible i intel·ligible, sense utilitzar claus o codis que requereixin l'ús de dispositius mecànics específics.

3. El dret d'accés a què es refereix aquest article només pot ser exercit a intervals no inferiors a dotze mesos, llevat que l'interessat acrediti un interès legítim a aquest efecte, cas en què el poden exercir abans."

Per la seva banda, l'article 27 del RLOPD, en el seu apartat primer i segon disposava el següent respecte al dret d'accés:

"1. El dret d'accés és el dret de l'afectat a obtenir informació sobre si les seves pròpies dades de caràcter personal estan sent objecte de tractament, la finalitat del tractament que, si s'escau, s'estigui realitzant, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades esmentades i les comunicacions realitzades o previstes d'aquestes dades.

2. En virtut del dret d'accés, l'afectat pot obtenir del responsable del tractament informació relativa a dades concretes, a dades incloses en un determinat fitxer, o a totes les seves dades sotmeses a tractament.

No obstant això, quan raons de complexitat especial ho justifiquin, el responsable del fitxer pot sol·licitar de l'afectat que especifiqui els fitxers respecte dels quals vulgui exercir el dret d'accés, i a aquest efecte li ha de facilitar una relació de tots els fitxers."

Així mateix, també sobre el dret d'accés, l'article 29 del RLOPD establí el següent:

"1. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud d'accés en el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

sense que de forma expressa es respongui a la petició d'accés, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal dels afectats, igualment els ho ha de comunicar en el mateix termini.

2. Si la sol·licitud és estimada i el responsable no acompanya la seva comunicació amb la informació a què es refereix l'article 27.1, l'accés s'ha de fer efectiu durant els deu dies següents a la comunicació esmentada.

3. La informació que es proporioni, sigui quin sigui el suport en què es faciliti, s'ha de donar de manera llegible i intel·ligible, sense que es facin servir claus o codis que requereixin l'ús de dispositius mecànics específics.

La informació ha d'incloure totes les dades de base de l'afectat, les resultants de qualsevol elaboració o procés informàtic, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades, els cessionaris de les dades i l'especificació dels concrets usos i finalitats per als quals es van emmagatzemar les dades."

A banda de la regulació anterior, en el cas que aquí s'analitza també cal tenir en consideració la normativa sanitària aplicable. En concret, la Llei estatal bàsica 41/2002, de 14 de novembre, d'Autonomia del Pacient (en endavant, Llei 41/2002) estableix al seu article 18 el dret d'accés a la història clínica en els termes següents:

"Drets d'accés a la història clínica

1. El pacient té el dret d'accés, amb les reserves que assenyala l'apartat 3 d'aquest article, a la documentació de la història clínica i a obtenir còpia de les dades que hi figuren. Els centres sanitaris han de regular el procediment que garanteixi l'observança d'aquests drets.

2. El dret d'accés del pacient a la història clínica també es pot exercir per representació degudament acreditada."

3. El dret a l'accés del pacient a la documentació de la història clínica no es pot exercir en perjudici del dret de terceres persones a la confidencialitat de les dades que hi consten recollides en interès terapèutic del pacient, ni en perjudici del dret dels professionals que participen en la seva elaboració, que poden oposar al dret d'accés la reserva de les seves anotacions subjectives.

4. Els centres sanitaris i els facultatius d'exercici individual només han de facilitar l'accés a la història clínica dels pacients morts a les persones que hi estan vinculades, per raons familiars o de fet, llevat que el mort ho hagi prohibit expressament i s'acrediti d'aquesta manera. En qualsevol cas l'accés d'un tercer a la història clínica motivat per un risc per a la seva salut s'ha de limitar a les dades pertinents. No s'ha de facilitar informació que afecti la intimitat del mort ni les anotacions subjectives dels professionals, ni que perjudiqui tercers."

Pel que fa al contingut de la història clínica, l'art. 15 d'aquest cos legal estableix el següent:

"1. La història clínica ha d'incorporar la informació que es consideri transcendental per al coneixement veraç i actualitzat de l'estat de salut del pacient. Qualsevol pacient o usuari té dret al fet que quedi constància, per escrit o en el suport tècnic més adequat, de la informació obtinguda en tots els seus processos assistencials,

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

realitzats pel servei de salut tant en l'àmbit d'atenció primària com d'atenció especialitzada.

2. La història clínica té com a finalitat principal facilitar l'assistència sanitària, deixant constància de totes les dades que, sota criteri mèdic, permetin el coneixement veraç i actualitzat de l'estat de salut. El contingut mínim de la història clínica ha de ser el següent:

- a) La documentació relativa al full clinicoestadístic.*
- b) L'autorització d'ingrés.*
- c) L'informe d'urgència.*
- d) L'anamnesi i l'exploració física.*
- e) L'evolució.*
- f) Les ordres mèdiques.*
- g) El full d'interconsulta.*
- h) Els informes d'exploracions complementàries.*
- i) El consentiment informat.*
- j) L'informe d'anestèsia.*
- k) L'informe de quiròfan o de registre del part.*
- l) L'informe d'anatomia patològica.*
- m) L'evolució i planificació de cures d'infermeria.*
- n) L'aplicació terapèutica d'infermeria.*
- ñ) El gràfic de constants.*
- o) L'informe clínic d'alta.*

Els paràgrafs b), c), i), j), k), l), ñ) i o) només són exigibles en la formalització de la història clínica quan es tracti de processos d'hospitalització o es disposi d'aquesta manera.”

Per la seva banda, l'article 13 de la Llei catalana 21/2000, de 29 de desembre, d'Autonomia del Pacient i Drets d'Informació i Documentació Clínica (en endavant, Llei 21/2000) determina el següent:

“Drets d'accés a la història clínica

1. Amb les reserves assenyalades a l'apartat 2 d'aquest article, el pacient té dret a accedir a la documentació de la història clínica descrita per l'article 10, i a obtenir una còpia de les dades que hi figuren. Correspon als centres sanitaris regular el procediment per a garantir l'accés a la història clínica.

2. El dret d'accés del pacient a la documentació de la història clínica mai no pot ésser en perjudici del dret de tercers a la confidencialitat de les dades d'aquests que figuren en l'esmentada documentació, ni del dret dels professionals que han intervingut en l'elaboració d'aquesta, que poden invocar la reserva de llurs observacions, apreciacions o anotacions subjectives.

3. El dret d'accés del pacient a la història clínica es pot exercir també per representació, sempre que estigui degudament acreditada.”

Pel que fa al contingut de la història clínica, l'art. 10 de la Llei 21/2000 estableix el següent:

“1. La història clínica ha de tenir un número d'identificació i ha d'incloure les dades següents:

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

a) Dades d'identificació del malalt i de l'assistència:

Nom i cognoms del malalt.

Data de naixement.

Sexe.

Adreça habitual i telèfon, a l'efecte de localitzar-lo.

Data d'assistència i d'ingrés, si escau.

Indicació de la procedència, en cas de derivació des d'un altre centre assistencial.

Servei o unitat en què es presta l'assistència, si escau.

Número d'habitació i de llit, en cas d'ingrés.

Metge responsable del malalt.

Així mateix, quan es tracta d'usuaris del Servei Català de la Salut i l'atenció es presta per compte d'aquest ens, s'ha de fer constar també el codi d'identificació personal contingut a la targeta sanitària individual.

b) Dades clinicoassistencials:

Antecedents familiars i personals fisiològics i patològics.

Descripció de la malaltia o el problema de salut actual i motius successius de consulta.

Procediments clínics emprats i llurs resultats, amb els dictàmens corresponents emesos en cas de procediments o exàmens especialitzats, i també els fulls d'interconsulta.

Fulls de curs clínic, en cas d'ingrés.

Fulls de tractament mèdic.

Full de consentiment informat si és pertinent.

Full d'informació facilitada al pacient en relació amb el diagnòstic i el pla terapèutic prescrit, si escau.

Informes d'epicrisi o d'alta, si s'escauen.

Document d'alta voluntària, si s'escau.

Informe de necròpsia, si n'hi ha.

En cas d'intervenció quirúrgica, s'ha d'incloure el full operatori i l'informe d'anestèsia, i en cas de part, les dades de registre.

c) Dades socials:

Informe social, si escau.

2. A les històries clíniques hospitalàries, en què sovint participen més d'un metge o d'un equip assistencial, hi han de constar individualitzades les accions, les intervencions i les prescripcions fetes per cada professional.

3. Els centres sanitaris han de disposar d'un model normalitzat d'història clínica que reculli els continguts fixats en aquest article adaptats al nivell assistencial que tenen i a la classe de prestació que fan."

A l'últim, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

"1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació.”

En consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, disposa:

“1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.”

3.- Exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar si l'HCB va resoldre i notificar, dins el termini previst per la normativa aplicable, el dret d'accés exercit per la persona reclamant, ja que precisament el motiu de queixa de la persona que inicià el present procediment de tutela de drets era el fet de no haver obtingut resposta dins del termini previst a l'efecte.

A aquest respecte, consta acreditat que en data 02/02/2018 va tenir entrada a l'HCB un escrit de la persona aquí reclamant, mitjançant el qual exercia el seu dret d'accés a la seva història clínica.

D'acord amb l'article 29 del RLOPD l'HCB havia de resoldre i notificar la petició d'accés en el termini màxim d'un mes a comptar de la data de recepció de la sol·licitud. Sobre això, en la fase d'audiència davant el trasllat de la reclamació l'HCB ha admès un retard important en la seva resposta, atribuint-lo al fet que la persona ara reclamant va adreçar l'escrit de sol·licitud – que envià per burofax- al director de l'HCB, i no al Servei d'Atenció al Client, que seria la unitat encarregada de la tramitació de les sol·licituds dels drets ARCO, entre els que figura el dret d'accés exercit per l'ara reclamant.

Doncs bé, les circumstàncies esgrimides per l'HCB no impedeixen considerar que es va incomplir el termini màxim previst per donar resposta a la sol·licitud. D'entrada, cal assenyalar que l'HCB estava obligat a donar resposta a la petició d'accés formulada per l'ara reclamant, encara que aquest hagués adreçat l'escrit a la Direcció de l'HCB. Així es desprèn de l'art. 24.5 RLOPD, el qual estableix que: *“el responsable del fitxer o tractament ha d'atendre la sol·licitud d'accés, rectificació, cancel·lació o oposició exercida per l'afectat tot i que aquest no hagi utilitzat el procediment establert específicament a l'efecte per aquell, sempre que l'interessat hagi utilitzat un mitjà que permeti acreditar l'enviament i la recepció de la sol·licitud (...)”*.

En segon lloc, pel que fa a la determinació del *dies a quo* del termini d'un mes, cal tenir en compte que, de conformitat amb l'article 21.3 b) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC) i l'article 41.7 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, LRJPCat), el còmput del termini màxim en procediments iniciats a instància de part –com és el cas- s'inicia des de la data en què la sol·licitud va tenir entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació. Aquesta previsió legal posa de manifest

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

que la indicació errònia d'un destinatari diferent del previst no interromp el còmput del termini previst, sempre que l'escrit de sol·licitud tingui entrada en el registre de l'òrgan competent, com és el cas, on cal entendre-ho referit, si més no, a l'adreça de les dependències centrals de l'HCB. A l'últim, no es pot passar per alt que en el cas present la sol·licitud s'adreçà, encara que erròniament, a la Direcció de l'HCB, per la qual cosa amb més raó l'HCB hauria d'haver emès una resposta expressa dins de termini.

No va ser, però, el cas, de manera que, un cop exhaurit el termini d'un mes des que formulà la primera petició d'accés, concretament en data 9/03/2018, el germà de la persona aquí reclamant -actuant en representació d'aquest- va reiterar la petició d'accés a la història clínica, aquesta vegada davant el Servei de documentació clínica de l'HCB, als quals lliurà una còpia del burofax que contenia la petició d'accés presentada en data 2/02/2018.

L'HCB ha assenyalat que a partir d'aquella data (9/03/2018) va iniciar *"els tràmits pertinents per a preparar i donar resposta completa"*, i que ho va comunicar de forma verbal a l'ara reclamant *"dins del termini legalment establert d'un mes"*.

Les al·legacions efectuades per l'HCB no són de rebut, doncs, a banda del fet que el còmput del termini màxim d'un mes s'iniciava des de la data en què l'HCB va rebre per primer cop el burofax, aquesta és, l'2/02/2018, el termini d'un mes ho era per resoldre i notificar (article 21 de la LPAC), de manera que abans de finalitzar aquest termini l'HCB hauria d'haver notificat la resolució, o si més no haver-se produït l'intent de notificació degudament acreditat (art. 40.4 LPAC). L'únic supòsit permès per la normativa aplicable al cas que comporta un retard en el lliurament de la documentació és el previst a l'art. 29.2 RLOPD, el qual precepte assenyala que: *"si la sol·licitud és estimada i el responsable no acompanya la seva comunicació amb la informació a què es refereix l'article 27.1, l'accés s'ha de fer efectiu durant els deu dies següents a la comunicació estimada"*. No sembla, però, que aquest precepte sigui aplicable en el cas present, ja que la comunicació verbal indicada hauria tingut lloc en tot cas un cop ja s'havia exhaurit el termini d'un mes. En relació amb el fet que l'HCB hagués donat resposta de manera verbal, cal manifestar que, si bé és una opció vàlida, el fet que l'HCB hagi de poder acreditar el compliment del deure de resposta fa que sigui més aconsellable l'opció de resposta per escrit. En aquest sentit, l'art. 25 del RLOPD estableix que: *"correspon al responsable del tractament la prova del compliment del deure de resposta (...)"* (i a tal efecte) *ha de conservar l'acreditació del compliment del deure esmentat"* (art. 25.5 RLOPD). Sigui com sigui, l'HCB ha admès, i l'Autoritat ha constatat amb la documentació aportada per l'HCB i el reclamant, que no va ser fins el 27/04/2018 que l'HCB va lliurar la documentació a l'aquí reclamant, en resposta a la sol·licitud d'accés. Per la qual cosa queda clar que va donar resposta un cop s'havia exhaurit el termini legalment previst, i que va lliurar la documentació corresponent a l'ara reclamant gairebé tres mesos després, i per tant de manera extemporània.

En conclusió, el transcurs del període d'un mes sense que l'ara reclamant rebés cap resposta a la seva petició d'accés comporta l'estimació de la reclamació per motius formals, atès que l'HCB va incomplir el termini legalment previst per resoldre i notificar

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

la resposta a la sol·licitud d'accés de la persona afectada. Això sens perjudici del que es dirà a continuació quant al fons de la reclamació.

4.- Una vegada assentat l'anterior, convé analitzar el fons de la reclamació, és a dir, si la resposta donada per l'HCB a la sol·licitud de l'ara reclamant s'ajustava als preceptes transcrits al fonament de dret anterior.

Com a punt de partida cal tenir en compte que els articles 15 de la LOPD i 27.1 del RLOPD configuren el dret d'accés com el dret de l'afectat a obtenir informació sobre les seves pròpies dades personals que estan sent objecte de tractament i, si s'escau, sobre la finalitat del tractament, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades esmentades i les comunicacions realitzades o previstes.

El dret d'accés és un dret personalíssim, i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Tal com ja s'ha avançat, mitjançant el dret d'accés el titular de les dades pot conèixer quines dades sobre la seva persona són objecte de tractament. A més, aquest dret podria ser la base de l'exercici d'altres drets, com ara els de cancel·lació, rectificació o oposició.

És per això que les limitacions a aquest dret d'accés han de ser les mínimes atès que mitjançant el seu exercici es garanteix l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal.

Consta acreditat al procediment que l'HCB va resoldre en sentit estimatori la sol·licitud d'accés que la persona reclamant havia formulat per mitjà d'escrit de 31/01/2018, si bé la resposta de l'HCB s'hauria efectuat mitjançant comunicació verbal. En tot cas, consta acreditat que en data 27/04/2018 l'HCB va lliurar la documentació corresponent al germà de la persona aquí reclamant, en representació d'aquest.

No obstant, la persona reclamant considera que l'HCB no li hauria lliurat tota la documentació sol·licitada. En concret, per mitjà d'escrit de data 18/05/2018 adreçat a l'Autoritat el reclamant ha manifestat que, "*a falta de revisión por la extensión de la Historia Clínica (1.500 páginas)*", li mancarien els escrits següents:

- 4.1. "*El diario de todo lo suministrado por farmacia, con fecha de suministro, caducidad, lotes, personal que suministra, personal que administra, etc.*"
- 4.2. "*Todas las solicitudes de consentimiento informado firmados por mí, incluidas las de la administración intratecal, así como la de aceptación del protocolo de BURKIMAB14.*"
- 4.3. "*Nuevo informe del jefe de departamento de informática y seguridad de la información, donde certifique que no se ha eliminado, añadido o modificado algún registro previamente recogido en acceso posterior al de la fecha del día vigente en la historia médica.*"

A continuació s'analitzarà per separat la documentació esmentada per la persona aquí reclamant. Abans, però, escau assenyalar, amb caràcter general, que, quan el

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

dret d'accés té per objecte les dades personals que figuren en una història clínica, el seu exercici comporta l'accés a tota la documentació que figura a la història clínica (amb les excepcions que la legislació sectorial de salut assenyala), i aquesta documentació serà, o hauria de ser, com a mínim, la que constitueix el contingut obligatori d'una història clínica, que descriuen els articles 15 Llei 41/2002 i 10 Llei 21/2000 que s'han transcrit al fonament de dret segon.

Doncs bé, pel que fa a la documentació que l'HCB hauria lliurat a l'aquí reclamant en resposta a la seva petició d'accés, de la comparació entre el contingut previst en els preceptes assenyalats i la relació de documentació que figura ressenyada en l'escrit amb què l'HCB acompanyà el comprovant de lliurament de documentació a l'ara reclamant, s'infereix que l'HCB podria no haver lliurat al reclamant tota la documentació de la seva història clínica, si més no, la que obligatòriament hi hauria de figurar, i per aquest motiu es pressuposa que existia en la història clínica i procedia donar-hi accés.

És per això que, sens perjudici de les consideracions que s'efectuaran a continuació sobre la concreta documentació assenyalada en el darrer escrit per la persona ara reclamant, l'omissió de la documentació abans apuntada és suficient per estimar la reclamació també des d'una òptica de fons, i reconèixer el dret de la persona reclamant a accedir a tota la documentació que figura en la seva història clínica. Únicament s'exceptuen de l'àmbit material del dret d'accés aquella informació l'accés a la qual, per part de la persona aquí reclamant, pogués perjudicar el dret de terceres persones a la confidencialitat de les seves dades, o el dret dels professionals que van intervenir en la seva elaboració, els quals poden invocar la reserva de llurs observacions, apreciacions o anotacions subjectives. Però en tals casos cal motivar per escrit la denegació de l'accés, i en el cas de les reserves efectuades pels professionals cal, a més, que aquest professionals deixin constància escrita de la seva reserva. Per al cas que l'HCB no pogués lliurar determinada documentació pel fet de no haver-la recollit o elaborat, tot i ser obligatòria, en la resposta caldria igualment referir-s'hi, i fer-hi constar aquesta circumstància.

Pel que fa ara sí a la documentació esmentada per la persona ara reclamant en el seu darrer escrit presentat davant l'Autoritat, s'analitzarà com dèiem de manera separada la procedència d'accedir a cadascuna d'aquestes.

4.1. Informació referent al subministrament farmacològic diari.

La informació referent al subministrament dels fàrmacs prescrits a la persona ara reclamant mentre aquesta romangué ingressada a l'HCB es considera part del contingut obligatori d'una història clínica, doncs bé podria entendre's inclosa en els apartats de l'art. 10 Llei 21/2000 referents als "*fulls de tractament mèdic*", o al "*full d'informació facilitada al pacient relativa al pla terapèutic prescrit*", com també en els apartats de l'art. 15.2 Llei 41/2002 referents a "*les ordres mèdiques*", o "*l'evolució i planificació de cures d'infermeria*", o "*l'aplicació terapèutica d'infermeria*". Per aquest mateix motiu, l'HCB estaria obligat a conservar aquesta documentació durant el període indicat en les normes assenyalades (art. 12 Llei 21/2000 i 17 Llei 41/2002) i en tot cas mentre es resolgués un eventual procés judicial.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

En l'escrit de l'HCB que conté relacionada la documentació lliurada a l'ara reclamant figuren, tant els *seguiments d'infermeria* durant diversos ingressos efectuats l'any 2017, com el *control de l'administració de medicació* durant diversos períodes de l'any 2017 i 2018. No queda clar si aquesta informació lliurada correspon o no a tots els processos assistencials, i si conté tota la informació esmentada i a la que el reclamant tindria dret a accedir. En tot cas, si hi hagués més informació al respecte, caldria lliurar-li.

D'altra banda, la informació sol·licitada per l'ara reclamant relativa a la caducitat dels fàrmacs subministrats, els lots identificatius, el personal concret que l'ha subministrat, i el personal que l'ha administrat, no forma part del contingut mínim obligatori de la història clínica. Per tant, si no figura a la història de l'ara reclamant, ni tampoc en els fitxers amb dades personals de pacients en poder de l'HCB com a informació vinculada a l'aquí reclamant, és evident que l'HCB no pot lliurar-li. Això sens perjudici del deure que té l'HCB d'informar sobre tal circumstància.

4.2. Informació referent a la prestació del consentiment informat.

La informació referent a la prestació del consentiment informat forma part del contingut mínim obligatori d'una història clínica, d'acord amb els articles 10.1.b) de la Llei 21/2000 i 15.2.i) de la Llei 41/2002. Per tant, l'HCB estava obligat a lliurar aquesta documentació a l'ara reclamant.

Altra cosa és que, tot i existir aquesta obligació, l'HCB no hagi conservat aquesta documentació en la història clínica de la persona aquí reclamant. En tal cas, és obvi que l'HCB no podria lliurar-li, però en tot cas era igualment obligat donar una resposta, si bé aquesta es limitaria a constatar el fet indicat. Això, sens perjudici de les responsabilitats en què l'HCB pogués incórrer pel fet d'haver eliminat una documentació que havia de conservar obligatòriament durant uns terminis que sembla no haurien transcorregut.

4.3. Informe del cap del Departament d'Informàtica i Seguretat de la Informació.

Pel que fa a l'informe que sol·licita l'ara reclamant, *"donde certifique que no se ha eliminado, añadido o modificado algún registro previamente recogido en acceso posterior al de la fecha del día vigente en la historia médica"*, d'entrada cal assenyalar que es tracta d'una informació que no formaria part del contingut propi d'una història clínica, ni tampoc de la informació que configura l'àmbit material del dret d'accés de la LOPD, d'acord amb els preceptes transcrits al fonament de dret segon. Però en qualsevol cas, fa referència a una informació que hauria de ser elaborada, per la qual cosa és clar que no entra dins el dret d'accés. Conseqüentment, mitjançant aquest procediment de tutela del dret d'accés del reclamant no se li pot reconèixer el dret a l'emissió d'aquest informe.

En definitiva, i des de la perspectiva del dret d'accés regulat a la LOPD i al RLOPD, vigents en el moment dels fets, procedeix estimar parcialment la present reclamació i reconèixer el dret de la persona reclamant a accedir a: (A) tots els fulls de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

consentiment informat que aquest hagués signat, (B) l'eventual informació sobre els fàrmacs que se li haurien prescrit i subministrat diàriament i que, figurant a la seva història clínica o a qualsevol fitxer de l'HCB vinculat a l'aquí reclamant, encara no se li hagués lliurat; i (C) tota la resta de documentació esmentada en els articles 15 Llei 41/2002 i 10 Llei 21/2000 com a contingut mínim obligatori d'una història clínica, i que encara no se li hagués lliurat. Això, tret dels supòsits excepcionals que assenyalen els articles 18.3 Llei 41/2002 i 13.2 Llei 21/2000 (aquella informació l'accés a la qual, per part de la persona aquí reclamant, pogués perjudicar el dret de terceres persones a la confidencialitat de les seves dades, o el dret dels professionals que van intervenir en la seva elaboració, els quals poden invocar la reserva de llurs observacions, apreciacions o anotacions subjectives). Per contra, procedeix desestimar la reclamació pel que fa a la petició d'accés a: (D) la informació sobre les persones que li van subministrar els fàrmacs, la caducitat dels mateixos i la informació referent als lots identificatius d'aquells; (E) l'informe del cap d'informàtica i relatiu a les eventuais modificacions dels registres efectuats a la seva història clínica.

5.- De conformitat amb allò establert als articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del RLOPD, en el cas de estimació de la reclamació de tutela de drets, s'ha de requerir al responsable del fitxer per tal que en el termini de 10 dies faci efectiu l'exercici del dret. D'acord amb això, procedeix requerir l'entitat reclamada per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació de la present resolució, faciliti a la persona reclamant l'accés a la informació esmentada en el fonament de dret anterior (A, B, C). Pel que fa a la informació de què no es disposi, ja sigui perquè mai es va recollir, o bé perquè no s'ha conservat, en la resposta que s'emeti igualment caldrà referir-s'hi, si bé la menció es limitarà a indicar el motiu que justifica el seu no-lliurament. Igualment, per al cas que l'HCB hagi apreciat que determinada informació pot perjudicar el dret a la confidencialitat de terceres persones, o bé els professionals que haurien intervingut en l'assistència haurien efectuat reserves a l'accés a apreciacions o anotacions subjectives, igualment caldrà indicar-ho i conservar la documentació acreditativa. Un cop s'hagi fet efectiu el dret d'accés en els termes exposats, en el mateix termini de 10 dies l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar parcialment la reclamació de tutela formulada pel senyor (...) contra el Consorci Hospital Clínic de Barcelona, i reconèixer el seu dret d'accés a la informació esmentada en el fonament de dret quart.

Segon.- Requerir al Consorci Hospital Clínic de Barcelona per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució faci efectiu el dret d'accés exercit per la persona reclamant, en la forma assenyalada als fonaments de dret quart i cinquè. Un cop s'hagi fet efectiu el dret d'accés, en el mateix termini de 10 dies l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Tercer.- Notificar aquesta resolució al Consorci Hospital Clínic de Barcelona i a la persona reclamant.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)